

ת"פ 3750/01/16 - פרקליטות מחוז צפון- פלילי נגד גמאל חסין, יוסף סמעאן

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 3750-01-16 פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ' חסין ואח'

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
בעניין: פרקליטות מחוז צפון- פלילי

המאשימה

נגד

1. גמאל חסין
2. יוסף סמעאן

הנאשמים

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשמים הודו והורשעו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס להם עבירת **פציעה בנסיבות מחמירות** - לפי סעיף 334 בצירוף 335(א)(1) + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי כתב האישום, בין הנאשמים למתלונן, קטין כבן 15 בעת האירועים, שוררת היכרות מוקדמת.

ביום 20/12/15, בשעה 15:01, התקשר נאשם 1 למתלונן, ותיאם להיפגש עימו בקניון 8 בקריית שמונה. בהמשך בשעה 15:39 התקשר נאשם 1 פעם נוספת למתלונן וביקש לפגוש אותו בבנק הפועלים, שם המתינו לו שני הנאשמים.

בהמשך, משיצא המתלונן מקניון 8 לכיוון בנק הפועלים ובסמוך לכיכר ברחוב ארלוזורוב נפגשו המתלונן והנאשמים.

המתלונן והנאשמים המשיכו בהליכה במעלה הרחוב מעל הכיכר, ובשלב מסוים הטיח נאשם 1 במתלונן את הטענה, לפיה המתלונן מפיץ שמועה על כך שנאשם 1 הינו סוחר סמים, והמשיך להעלות טענה זו גם לאחר שזו הוכחשה על ידי המתלונן.

המתלונן, שפחד, ביקש מנאשם 1 את מכשיר הטלפון הנייד שלו והתקשר לאחותו. בעוד המתלונן משוחח עם

אחותו הוציא נאשם 1 מכשיר נייד נוסף והצמידו לצוואר המתלונן וגרם לו לכאבים.

המתלונן ניסה להימלט אך נאשם 2 רץ לעברו ודקר אותו בבטנו באמצעות חפץ חד, ונאשם 1 חתך אותו בירך ימין.

למתלונן נגרמו 2 פצעי דקירה - בירך, בגודל 2*3 ס"מ, ובבטן, בגודל כ-3 ס"מ ועומק של 1 ס"מ.

המתלונן אושפז בבית החולים ושוחרר יום למחרת האירוע.

2. ביום 18/7/16, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשמים הודו והורשעו, ונקבע כי יוגש לגבי כל אחד מהם תסקיר שרות המבחן בטרם הטיעונים לעונש, שיתייחס גם לשאלת ביטול הרשעתם. תסקיר נוסף הוגש לגבי נפגע העבירה.

תסקירי שרות המבחן

3. תסקיר מיום 4/12/16 בעניינו של נאשם 1

על פי התסקיר, הנאשם בן 19, רווק, יליד לבנון, הגיע לישראל בשנת 2000 עם משפחתו לאחר נסיגת צה"ל מלבנון, בהיותו בן שנתיים וחצי. הנאשם תיאר כי הסתגל היטב עם המעבר לישראל.

הנאשם אובחן כסובל מבעיות קשב וריכוז והתקשה לקחת את הטיפול התרופתי. הנאשם עבר בכיתה ט' ללמוד במסגרת "בית לקידום נוער" בקיבוץ עמיר אך לא הצליח לסיים את לימודיו.

הנאשם ציין כי ניסה להתגייס לשח"ם או לשב"ס אך לא התקבל כי לא סיים את לימודיו התיכוניים, על כן החליט לחזור למסגרת "קידום נוער" ולסיים את לימודיו.

מדו"ח שנמסר על ידי מנהלת "הבית לקידום נוער" עלה כי הנאשם למד במשך 3 שנים במסגרת, וכי הצוות חווה אותו כנער אדיב ונעים, מעורב חברתית ואהוב על חבריו ומוריו, וכי במשך שהותו במסגרת לא אירעו בעיות התנהגות חריגות.

הנאשם שיתף כי הוא שואף ללמוד תזונת ספורט באקדמיה.

הנאשם בן למשפחה מוסלמית הכוללת זוג הורים ולו אח ואחות. תיאר מערכת יחסים קרובה עם בני משפחתו וכי גדל באווירה חיובית וקיבל תמיכה רבה מהוריו. הנאשם שיתף כי בעודו תינוק הוא הוטבל והפך לנוצרי.

שרות המבחן ציין כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

בהתייחסו לעבירה - קיבל הנאשם 1 אחריות לביצועה. הנאשם מסר כי הוא נמצא בקשר קרוב עם נאשם 2 וכי הוריו של נאשם 2 הינם הסנדקים שלו. עוד תיאר היכרות מוקדמת עם המתלונן וטען כי סייע לו בעבר מתוך תחושת מחויבות, בהיותו שייך כמותו לקהילת יוצאי צד"ל.

עמוד 2

הנאשם סיפר כי ביום האירוע התכוון לברר מול המתלונן בעניין שמועה שהגיעה לאוזניו אך בשל אי הסכמה בינו לבין המתלונן, השיחה התלהמה והסלימה לאלימות פיזית.

הנאשם הביע בפני שרות המבחן צער ואמפטיה כלפי המתלונן. הנאשם מסר כי הוא ומשפחתו ניסו ליזום סולחה עם משפחת המתלונן אך משפחת המתלונן סירבה.

שרות המבחן התרשם מהנאשם כמי שמנהל אורח חיים נורמטיבי בדרך כלל. עוד התרשם שרות המבחן כי הנאשם נעדר מאפיינים אלימים ועברייניים וביצוע העבירה נבע ממצוקה רגשית הנובעת מחוויית עלבון או זלזול וכי הוא פעל באימפולסיביות ומתוך דחף רגעי, אשר אינו מאפיין את התנהגותו בדרך כלל.

שרות המבחן מסר כי התרשם מהנאשם כמופנם, רגיש וחסר ביטחון וכמי שמונע מתוך תחושת בושה שיכולה להשפיע על התנהגותו כלפי הסביבה, במיוחד במצב לחץ וקונפליקט, וכי הנאשם בחר להתמודד בכוחניות להפקת תחושת ערך.

בנוסף, התרשם שרות המבחן כי הנאשם טרם גיבש את זהותו ותפיסת תפקיד מתאימה לאישיותו, יחד עם זאת אירוע העבירה נחוה אצלו כטראומטי.

הנאשם הביע אכזבה עמוקה ממעשיו והראה מוכנות לנגיעה ביקורתית ומעמיקה בגורמים אישיותיים שעשויים להפחית בצורה ניכרת את הסיכון להישנות עבירות על ידו.

שרות המבחן לא בא בהמלצה לעניין ביטול ההרשעה, אך המליץ להעדיף בעניינו את הפן השיקומי ולהעמידו בצו מבחן למשך שנה.

4. תסקיר מיום 4/12/16 בעניינו של נאשם 2

על פי התסקיר, הנאשם בן 21, רווק, יליד לבנון, הגיע לישראל בשנת 2000 עם משפחתו לאחר נסיגת צה"ל מלבנון, בהיותו בן ארבע שנים. הנאשם דיווח כי הסתגל היטב עם המעבר לישראל. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית, ולא התגייס לצבא לבקשת אביו שכן הוא בן יחיד.

לנאשם אין רצף תעסוקתי ובתקופה הקודמת למעצרו עבד בעבודות עפר.

הנאשם למד במכללת MBC כחשמלאי מוסמך והביע רצון ללמוד בהמשך הנדסת חשמל.

שרות המבחן מסר כי הנאשם השתתף בקבוצת עצורים בשרות המבחן ומחווות דעת שנמסרה עלה כי הוא שיתף פעולה עם מנחה הקבוצה והביא תכנים אישיים לקבוצה הטיפולית.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם החל לפתח מודעות עצמית לחומרת העבירה.

הנאשם בן למשפחה נוצרית המונה זוג הורים ו- 2 אחיות. הנאשם תיאר יחסים תקינים בין כל בני המשפחה וקשר חזק ומשמעותי עם הוריו.

שרות המבחן מסר כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

בהתייחסו לעבירה - קיבל הנאשם 2 אחריות לביצועה, ומסר כי הוא נסחף לקטטה שהתפתחה בין נאשם 1 למתלון.

הנאשם מסר כי קיימת הכרות שטחית שלו עם המתלון, שכן גם הוא שיך לקהילת יוצאי צד"ל וכי מיד לאחר ביצוע העבירה התעניין במצבו של המתלון.

הנאשם הביע צער ואמפטיה כלפי המתלון.

שרות המבחן התרשם מהנאשם כבעל יכולת קוגניטיבית סבירה ויכולת ביטוי טובה, וכמי שמנהל אורח חיים נורמטיבי. עוד התרשם שרות המבחן כי לנאשם מוקד שליטה פנימי ואין באישיותו מאפיינים אנטי סוציאליים בולטים. לצד זה קיימת מורכבות בגיבוש התפקיד החברתי - משפחתי. עוד התרשם שרות המבחן כי ביצוע העבירה נבע בין היתר מחוסר בשלות וחיפוש אחר זהות ותפקיד, וצוין כי הנאשם 2 פעל באימפולסיביות, נסערות ודחף רגעי שאינו מאפיין את שאר תחומי חייו.

הנאשם הביע אכזבה עמוקה ממעשיו, וביטא נכונות ובשלות לנגיעה ביקורתית ומעמיקה בגורמים אישיותיים שעומדים בבסיס ביצוע העבירה.

שרות המבחן העריך כי קיים סיכוי לשיקומו של הנאשם שעשוי להפחית בצורה משמעותית את הסיכון להישנות התנהגות מפרת חוק על ידו בעתיד.

שרות המבחן המליץ לבטל את הרשעתו של הנאשם על מנת למנוע פגיעה בעתידו שכן הוא לומד כיום במכללה ובכוונתו ללמוד בעתיד הנדסת חשמל. בנוסף המליץ שרות המבחן להעמידו בצו מבחן לתקופה של שנה.

5. תסקיר נפגע עבירה מיום 8/12/16

לגבי נפגע העבירה נערך תסקיר מקיף ומעמיק.

נמסר כי המתלון נפגע פגיעה פיזית קשה שהותירה בו צלקת גופנית קלה אך צלקות נפשיות קשות.

עוד נמסר כי המתלון כיום אינו לומד במסגרת כלשהי, מסתגר, ללא חברים וניתק את כל קשריו עם חבריו על רקע פגיעתו.

התרשמות שרות המבחן הייתה כי המתלון ומשפחתו בחווייתם הרגישו שהאירוע והפגיעה התרחשו לאחרונה, וכי המתלון נמצא בדריכות תמידית מחשש לפגיעה על ידי הנאשמים והוא מצטייד באמצעים להגנה עצמית.

שרות המבחן התקשה להעריך את הנזקים של האירוע שנגרמו למתלון בשל מורכבות הרקע שלו.

שרות המבחן ציין כי המתלון ומשפחתו מצפים שבית המשפט יעשה עימם צדק ויעביר מסר ברור לנאשמים ולבני גילם.

ראיות לעונש

6. מטעם המאשימה העיד המתלונן

המתלונן העיד כי אחרי אירוע כתב האישום הוא מפחד לצאת מהבית, כי אין לו חברים, וכי הוא חושד באנשים, לא סומך על אף אחד וסובל מחששות ומפחדים. המתלונן הצהיר כי חשוב לו שהנאשמים יקבלו עונש על מנת שלא יחזרו על מעשיהם.

בחקירתו הנגדית, כשנשאל על תמונות בחשבון הפייסבוק שלו, בהקשר לאמירתו על כך שאין לו חברים, וכשהופנה לצילומים בהם תועד עם צעירים אחרים - טען כי אלה תמונות שלו עם המשפחה ועם חברים מהעבודה.

המתלונן נשאל לגבי פניות לעריכת סולחה ומדוע סירב לפניות אלה (למעלה מ-3 פניות). וענה כי אינו מאמין לאף אדם, וכי הוא לא מאמין שיגנו עליו בפעם הבאה שינסו לפגוע בו, כמו שבאירוע הזה לא הגנו עליו. ולפיכך לא הסכים לפניית כומר הקהילה לגבי סולחה.

בתשובותיו לשאלת ב"כ הנאשמים, ענה כי ההורים של הנאשמים התקשרו אליו ושאלו לשלומם כשכוונתם היא שיבטל את התלונה נגד הנאשמים וכי כומר הקהילה פנה אליו אחרי תקופה ארוכה.

המתלונן הכחיש כי הוא דרש סכום של 250000 ש"ח בתמורה לעריכת הסולחה. המתלונן טען כי אינו מחפש נקמה אך הוא לא מעוניין בעריכת סולחה.

7. מטעם הנאשמים העיד כומר הקהילה - מר שארבל זרייב

הכומר הציג את עצמו ככומר הקהילה של יוצאי צד"ל בצפון מדינת ישראל.

הכומר פנה לנוכחים באולם בית המשפט והבהיר שבנוכחותו אינו נוקט צד כלשהו וכי הוא רוצה שלום לכל אנשיו וכי אינו יכול לראות את הצעירים שלו בצרה.

הכומר מסר כי אין לו קרבת משפחה עם מי מהנאשמים וכי הוא מכיר אותם. עוד מסר כי הוא הגיע לבית המתלונן מספר פעמים וביקש כי יסכימו לעריכת סולחה, ובליבו הוא האמין שהמתלונן מעוניין בסולחה וכי אינו מפחד מהנאשמים, עוד הוסיף כי הוא יודע שהנאשמים מתחרטים ויש לתת להם הזדמנות נוספת לשקם את חייהם.

טיעוני הצדדים לעונש

8. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם לגבי העבירה שבוצעה, בנסיבותיה ולנוכח הערכים החברתיים

שנפגעו, נע בין שנת מאסר בפועל ועד 3 שנות מאסר, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

בנוסף, ציינה ב"כ המאשימה כי אין מקום לבטל את הרשעתו של נאשם 2, כי התנאים שנקבעו בפסיקה לביטול הרשעה לא התקיימו ולא הייתה הצבעה על נזק קונקרטי שייגרם לו מההרשעה.

ב"כ המאשימה ביקשה להטיל על הנאשמים עונש בתחתית המתחם.

9. טיעוני ב"כ הנאשמים

ב"כ הנאשמים הגישו את טיעוניהם בכתב והשלימו טיעונים בעל-פה.

נטען כי המקרה דנן נמנה עם אותם מקרים חריגים בהם יש להורות על ביטול הרשעתם של הנאשמים בהתאם למבחנים שנקבעו בהלכת כתב. ב"כ הנאשמים ביקשו להעדיף בעניינם של הנאשמים את הפן השיקומי ולבטל את הרשעתם.

ב"כ הנאשמים טענו כי מתחם העונש ההולם הוא בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועד 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

דברי נאשם 1

ביקש לפנות למתלונן. ביקש ממנו סליחה בשמו ובשם נאשם 2. טען כי חשוב לו להגיד שגם להם היה קשה וכי מבינים את הטעות שעשו ומצטערים על כך. עוד הוסיף כי הוא מקווה שיצאו בלחיצת ידיים.

דברי נאשם 2

התנצל על מעשיו וטען כי אין זו דרכו ולא הוא מתנהל.

שאלת ההרשעה

10. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין.

הימנעות מהרשעה הנה חריג לכלל, שהנו מוצדק רק במקרים נדירים וחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחרף, לבין היעדר חומרתה של העבירה, שניתן להימנע מהרשעת מבצעה, מבלי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

הכלל המנחה לגבי הימנעות מהרשעה, נקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל**. שם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק בהתקיים שני תנאים מצטברים - על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה

בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.

ברע"פ 1439/13 אליהו קשת נגד מדינת ישראל, חזר בית המשפט העליון על ההלכה שנקבעה בהלכת כתב.

"כפי שכבר קבעתי במקום אחר, הכללים בסוגיית ההימנעות מהרשעה הותוו על-ידי בית-משפט זה בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, 341-342 (1997), בו נקבע, כי הימנעות מהרשעה תתאפשר בהתקיימם של שני תנאים מצטברים: ראשית, על עצם ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו או בעתידו של הנאשם; ושנית, סוג העבירה המיוחסת לנאשם, מאפשרת להימנע, בנסיבות המקרה, מהרשעה, וזאת, מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים..."

11. אם כן, ניתן לומר כי השאלה אם ניתן להימנע מהרשעת נאשם נענית תוך איזון הדדי בין שני שיקולים שמשקלם משפיע זה על זה - ככל שהעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעת מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותתאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

12. חומרת העבירה ונסיבותיה - מדובר באירוע אלים, בו גרמו הנאשמים - כל אחד לחוד ושניהם יחד, לפציעות בכלים חדים לנער בן 15. חומרתו של האירוע, בנסיבותיו ולאור תוצאותיו, שוללות מכל וכל ביטול הרשעה, וזאת גם אילו היה מוכח נזק קונקרטי של אותה הרשעה לנאשמים ולעתידם.

הנאשמים חברים בנפש, בני קהילת יוצאי צד"ל בקריית שמונה.

בינם לבין המתלונן, הפרש גילאים של מספר שנים, אם כי יצויין כי המתלונן נראה מבוגר מגילו הצעיר.

שני הנאשמים בגירים, שבגרו זה לא מכבר, ואילו המתלונן עודנו קטין, נער שנסיבות חייו קשות, והוא מוכר לנאשמים שכן אף הוא בן לאותה קהילה של יוצאי צד"ל.

האירוע הפלילי מאופיין בתכנון ובאלימות מכוונת.

שני הנאשמים תיארו את התגלגלות העניינים בסממנים של איבוד עשתונות, ואולם תיאור זה אינו תואם את הנסיבות המתוארות בכתב האישום.

הפגישה בין שני הנאשמים למתלונן התרחשה ביוזמתם, כשלמעשה השניים "זימנו" את הנער לבירור מתוכנן, במטרה לברר עמו טענה לפיה הנער אמר שהנאשם 1 מתעסק בסמים.

לאותו מפגש הגיעו השניים חמושים בכלים חדים שבהם, תוך זמן קצר, אף עשו שימוש.

לא ניתן להתעלם מהסממנים העברייניים האופפים את האירוע, המזכיר בנסיבותיו, אירועים של "טיפול

במלשינים" בקרב אנשי העולם התחתון.

בולטת עליונותם של הנאשמים על המתלונן - השניים הבגירים מול הקטין היחיד, כששניהם חמושים, ועמם מכשירי טלפון, ואילו קורבנם מבודד, נתון לשליטתם, ואף אינו מצויד במכשיר טלפון שיכול לשמש להזעקת עזרה.

הצמדת מכשיר הטלפון לצווארו של המתלונן, תוך מה שנראה כשימוש מאולתר בטלפון כמעין "שוקר חשמלי", מהווה רכיב התנהגותי חמור ואכזרי.

הנזק הפיזי שנגרם למתלונן התבטא בשני פצעי דקירה, אחד בירך בגודל של 3*2 ס"מ ופצע נוסף בבטן בגודל של כ-3 ס"מ ועומק של ס"מ אחד. בנוסף לפציעה הפיזית, תיעד תסקיר נפגע העבירה גם פגיעה נפשית עמוקה עד כדי התרחקות מאנשים ומחברים, פחד תמידי והצטיידות בחפצים להגנה עצמית.

מעשיהם של הנאשמים היו עלולים לגרום נזקים חמורים אף יותר, שהיו יכולים להיגרם בפציעת המתלונן בנשק קר.

חומרת עבירת הפציעה בנסיבות מחמירות באמצעות נשק חם או קר מתבטאת בעונש שקבע המחוקק בגין ביצועה, שהנו עונש מקסימלי של 6 שנות מאסר, עונש כפול מזה שנקבע בגין עבירת הפציעה הרגילה.

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה הם שלמות גופו של המתלונן, בריאותו, עצמאותו וכבודו.

בנוסף נפגעו ערכים רחבים שעניינם שמירה על הסדר הציבורי ובטחון הציבור באופן כללי.

הנאשמים, שיזמו אירוע פלילי ואלים, וכך בחרו ליישב סכסוך עם המתלונן - פגעו בערכים אלה פגיעה קשה.

אין להקל ראש בתופעה של אלימות וסכינאות, במיוחד בקרב בני נוער וצעירים. שני הנאשמים הותירו בקרב שרות המבחן רושם חיובי, של צעירים אשר אלימות איננה דרכם.

על אף רושם זה, ואולי דווקא לנוכח המסקנה שבתסקירים - אני מתקשה להבין, גם כעת בסופו של ההליך, את מניעיהם של השניים, ואת מחשבתם ביום האירוע, שבו פעלו נגד הנער שפצעו באלימות חמורה ובאכזריות.

13. בע"פ 8991/10 **יעקב מכבי נגד מדינת ישראל (27.10.11)**, הדגיש בית המשפט העליון את החומרה שבבישוב סכסוכים בדרך אלימה בקובעו:

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות. יפים לכאן דברים שנקבעו בע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 16.8.2007):

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה

הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה" (שם, פסקה 10; וראו גם: ע"פ 9630/09 זוהר נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 20.7.2010); ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן, פסקה 21 ([פורסם בנבו], 10.11.2009)).

ובהמשך:

"המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע".

ראו עוד את הדברים שנאמרו בע"פ 3573/08 עודה עוואדרה נגד מדינת ישראל (30.11.09):

"אשוב ואדגיש דברים עליהם עמדתי בע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן ([פורסם בנבו], 10.11.2009), לפיהם קיים אינטרס ציבורי מובהק וחד משמעי בהרתעת היחיד והרתעת הרבים מפני נקיטה בדרך של כוח ואלימות ליישוב מחלוקות וסכסוכים תוך שימוש בנשק קר. המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם שימוש בסכין לשם פתרון מחלוקות וסכסוכים. יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. נגע האלימות הינו רעה חולה שיש לבערה מן היסוד, ומן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר משמעותיים ומרתיעים מאחורי סורג ובריה (ע"פ 3863/09 הנ"ל, סעיף 21)."

14. הגעתי לפיכך לכלל מסקנה כי חומרת העבירה ונסיבות ביצועה, נזקיה למתלונן ולאינטרס הציבורי, כמו גם הפגיעה הממשית והגבוהה בערכים המוגנים - כל אלה אינם מאפשרים את ביטול הרשעתם של הנאשמים.

15. פגיעה קונקרטית בנאשמים - בבואו של בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשמים, על הנאשמים לשכנע את בית המשפט כי הנזק שייגרם להם אם יורשעו הוא חמור ובלתי מידתי והוא ועולה על הנזק שייגרם לאינטרס הציבורי בהימנעות מהרשעה.

על הנאשמים להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי ולא לאפשרויות תיאורטיות לפיהן יגרם להם נזק בעתיד. ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נגד מדינת ישראל:

"לא מצאתי כל פגם בעמדתו של בית המשפט המחוזי, לפיה יש להתייחס לנזק המוחשי-קונקרטי העלול להיגרם למבקש, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד. קבלת גישתו זו של המבקש, תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורטיים, שאין לדעת אם יתממשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה להרשעה בדין השפעה על התכונות של אותם תרחישים."

16. על אף טיעוניהם המורחבים של ב"כ הנאשמים בעניין ביטול הרשעתם של, לא הובאה בפניי כל טענה רבת משקל לפגיעה קונקרטית בעתידם שתיגרם כתוצאה מההרשעה.

הטענה היחידה שהועלתה היא בעניינו של נאשם 2, לפיה הוא מתכוון ללמוד הנדסת חשמל ובמידה ויורשע, ההרשעה תעמוד לו לרועץ. כאמור, לא כל טענה בעלמא בדבר פגיעה בעתידו של נאשם תביא לתוצאה של ביטול הרשעה. יש לזכור כי הימנעות או ביטול הרשעה הינו חריג שבחריגים ותתאפשר רק מקום בו הצבעה על נזק קונקרטי שייגרם. לא השתכנעתי כי הותרת הרשעתו של נאשם 2 על כנה, תפגע בנאשם או תמנע ממנו לגשת למסלול של לימודים אקדמיים בכל נושא שיבחר.

לאור האמור לעיל, הרשעתם של הנאשמים נותרת על כנה.

דין והכרעה

17. תיקון 113 לחוק העונשין קובע את העיקרון המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשלושה פרמטרים: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

מתחם העונש ההולם

18. הערכים החברתיים שנפגעו בביצוע העבירה ונסיבות ביצוען פורטו לעיל, אעבור אפוא לבחון את מדיניות הענישה, לקביעת מתחם העונש ההולם.

מקובלת עלי עמדתם של ב"כ הנאשמים, לפיה גבולו התחתון של מתחם הענישה הנו במאסר אשר יכול ויהיה מרוצה בעבודות שרות. יחד עם זאת, אני סבורה, בניגוד לטענת הסנגורים, כי גבול הענישה העליון של המתחם הנו גבוה מזה שציינו, והוא עולה על שנת מאסר בפועל.

עמוד 10

מדיניות הענישה

19. עיון בפסיקה שניתנה בעבירת פציעה בנסיבות מחמירות, מעלה כי ניתנה ענישה במנעד רחב, בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

א. רע"פ 4883/14 **חיים אוטמזגין נגד מדינת ישראל (04.12.14)**, המבקש הודה והורשע בעבירות פציעה כשהעברין מזוין והיזק לרכוש במזיד. המבקש תקף את המתלונן בכך שדחף אותו בידיו והפילו לרצפה, וכן הכה אותו בראשו באמצעות אבן גדולה. כתוצאה מהתקיפה, המתלונן נחתך במצחו ונוצרה לו רגישות מקומית באזור. בית המשפט השלום גזר עליו 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל והפעלת 2 מאסרים מותנים - 12 חודשים ו-10 חודשים במצטבר, כך שסה"כ ירצה המבקש 42 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו והורה כי 5 חודשים מתוך המאסר על תנאי בן 10 חודשים ירוצה בחופף למאסר המותנה השני, כך שסה"כ ירצה המבקש 37 חודשי מאסר בפועל.

ב. רע"פ 7378/13 **ח'אלד חרובי נגד מדינת ישראל (31.10.13)**, המבקש הורשע בעבירת פציעה בנסיבות מחמירות, בכך שסטר לשותפו לדירה ודקר אותו באמצעות סכין בבטנו מעל המפשעה. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות.

ג. רע"פ 7498/11 **מוהנד נאטור נגד מדינת ישראל (11.10.11)**, המבקש הודה והורשע בעבירות תקיפה, פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. המבקש תקף את המתלונן עמו היה סכסוך כספי, ראשית בדחיפות, ובהמשך לאחר שהשנים הופרדו על ידי אחרים, והמבקש עזב את מקום האירוע לכיוון ביתו, חזר ותקף את המתלונן וניסה לדקור אותו בסכין באורך 30-40 ס"מ. המתלונן ניסה להגן על עצמו בידיו, ואצבעו נחתכה באופן שחייב, כעבור מספר שבועות, ניתוח לאיחוי. בית המשפט גזר עליו 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל והפעיל מאסר מותנה בן 4 חודשים במצטבר, מאסר על תנאי וקנס.

ד. עפ"ג (מרכז) 45636-06-13 **מדינת ישראל נגד עמרם טל (30.06.13)**, המשיב הודה והורשע בעבירת חבלה או פציעה כשהעברין מזוין, בכך שחבט פעמיים בבקבוק בראשו של המתלונן עד שהבקבוק נשבר על ראשו, ובהמשך הטיח את הבקבוק השבור בפניו וגרם לו חתך עמוק בפניו באורך של כ-10 ס"מ ושני חתכים בזרוע ימין, אשר הצריכו טיפול רפואי. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו לשנת מאסר בפועל.

ה. עפ"ג (מרכז) 3542-01-08 **עלי אחמד נגד מדינת ישראל (12.01.10)**, בית המשפט

המחוזי הקל בעונשו של המערער (בהסכמת המשיבה, לאחר שעבר הליך טיפולי משמעותי) שהודה והורשע בעבירה של חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות, בכך שנעץ חפץ חד בפניו של המתלונן וגרם לו לחתך. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי עבודות שרות חלף העונש של 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל שהוטלו עליו בבית משפט השלום.

ו. ת"פ (באר שבע) 15515-07-15 **מדינת ישראל נגד אדיר אזולאי (12.09.16)**, הנאשם הודה והורשע בעבירת פציעה בנסיבות מחמירות. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות (בניכוי ימי מעצרו), מאסר על תנאי, צו מבחן ופיצוי.

ז. ת"פ (ירושלים) 16557-10-14 **מדינת ישראל נגד אברהם תם (12.01.15)**, הנאשם הודה והורשע בעבירת פציעה בנסיבות מחמירות, בכך שהנאשם דקר את המתלונן פעמיים ברגלו הימנית וכתוצאה מכך נגרמו לו שני חתכים אשר הצריכו תפירה. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר בפועל, 2 מאסרים על תנאי ופיצוי.

ח. ת"פ (ירושלים) 47459-11-12 **מדינת ישראל נגד עבד אלהאד אדריס (31.03.14)**, הנאשם הודה והורשע בעבירות פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. הנאשם ביקש להרחיק את המתלונן שהגיע לפתח ביתו תוך קללות וצעקות שהופנו נגד אחיותיו ואף סטר לו, הנאשם נטל סכין ונופף בה על מנת להפחידו ולהבריחו, תוך כדי כך הוא פגע במתלונן. בית המשפט גזר עליו 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות.

ט. ת"פ (תל אביב-יפו) 10016-07-12 **מדינת ישראל נגד י' ב' (05.03.14)**, הנאשם הורשע בעבירה של פציעה כשהעבריינין מזויין, בכך שפצע את המתלונן באמצעות שבר זכוכית במרפק יד שמאל ללא כל סיבה נראית לעין. משפחת הנאשם פיצתה את המתלונן ושילמה לו את ההוצאות הרפואיות שנגרמו. הנאשם ביצע את העבירות כשהוא תחת השפעת סמים וסבל מפגיעה בראש שגרמה להפרעה פסיכיאטרית הגורמת להפרעות התנהגות או הפרעות אישיות. בית המשפט גזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו ומאסר על תנאי.

20. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הוא בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשם של הנאשמים

21. בגזירת עונשם של הנאשמים, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין.

בענינם של הנאשמים התלבטתי רבות, אם ראוי להימנע מהטלתו של מאסר בפועל, וזאת לנוכח חומרתה הרבה של העבירה שבצעו ונזקה הרב למתלונן. בסופו של דבר, החלטתי לתת משקל מכריע לגילם הצעיר ולהיעדר עבר פלילי, ולהטיל עליהם את העונש המקסימלי לריצוי בעבודות שרות, לצד ענישה נלווית, ובכך לא למצות עמם את הדין.

שני הנאשמים צעירים נטולי עבר פלילי, נעימים בחזותם, מוקפים בבני משפחה תומכים, אשר ליוו אותם לדיונים בבית המשפט.

הנאשמים הודו במיוחס להם בכתב האישום וחסכו זמן שיפוטי, לקחו אחריות על מעשיהם, הביעו צער וחרטה וביטאו אמפטיה מילולית כלפי המתלונן.

הרושם הטוב שהותירו והצהרותיהם המילוליות בהן הביעו חרטה משמשים לטובת הנאשמים, אך אין בכל אלה כדי למוסס כליל, או לאיין את נסיבותיו החמורות של האירוע הפלילי, המאופיין ביוזמה פלילית, תכנון, אכזריות ונזק ממשי.

התרשמתי משני צעירים חזקים, אשר התאכזרו לחולייה חלשה מהם, כשבחרו לפגוע במתלונן זה.

מאמציהם של הנאשמים להגיע עם המתלונן להסכם סולחה, לא לוו בכל הצעה לפיצוי כספי, ולא הבשילו לכדי הישגים, בשל התנגדותו של המתלונן.

התרשמתי מהמרירות ומרגשי התסכול, אשר המתלונן עדיין מחזיק בהם, מהעלבון והפגיעה אותם הוא חש. אין לשלול אפשרות שמא המתלונן מעצים ומגזים בתיאורי פגיעתו, שעה שטען שמאז האירוע הוא חי בסגירות ובדידות מוחלטת, בניגוד מה לתמונות שהוצאו על ידי ההגנה מהפייסבוק. ואולם, למרות האפשרות שהגזים, התרשמתי שפציעתו של המתלונן אכן פגעה בנער צעיר זה משמעותית, וכי הוא לא התגבר על נזקיו עד היום.

22. שרות המבחן התייחס לנאשם 1, שבעת ביצוע העבירה היה רק בן 18, ושאמו סובלת ממחלת הסרטן ממנה היא מחלימה.

שרות המבחן התרשם מהנאשם כמי שמנהל אורח חיים נורמטיבי בדרך כלל ללא מאפיינים עברייניים ואלימים וכי ככל הנראה ביצוע העבירה ביטא מצוקה רגשית שנבעה מחווית זלזול או עלבון.

שרות המבחן המליץ לשלב את הנאשם 1 בטיפול, בצו מבחן לשנה, והעריך כי קיים סיכוי ממשי לשיקומו, שעשוי להפחית את הסיכון להישנות התנהגות מפרת חוק על ידו.

23. לגבי נאשם 2, בן 21 שנים, שרות המבחן התרשם כי גם הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי ללא מאפיינים אנטיסוציאליים בולטים באישיות, ולגביו הרחיק כאמור לכת, עד כדי המלצה לבטל את הרשעתו.

גם לגבי הומלץ צו מבחן, וצוין כי הטיפול יפחית בצורה משמעותית את הסיכון להישנות התנהגות מפרת חוק על ידו בעתיד.

הומלץ גם תשלום פיצוי למתלונן.

24. העבירה בוצעה על ידי הנאשמים בסוף שנת 2015 ועברה יותר משנה מאז ביצועה.

הזמן שעבר, שיתוף הפעולה המספק של הנאשמים עם שרות המבחן, הבעת החרטה מצדם - כל אלה מעמעמים במידה מסויימת את חומרתו של האירוע ואת משקלה הרב של העבירה הקשה שבוצעה.

מדובר בצעירים בתחילת דרכם, אשר יש לקוות לגביהם כי ביצעו את העבירה הראשונה בחייהם במעידה חד פעמית, וכי התנהגותם החמורה לא מצביעה על קווים שליליים של מבצעים.

החלטתי לפיכך, כפי שכבר ציינתי לעיל, להימנע מהטלת מאסר בין כותלי הכלא, ולהטיל על הנאשמים עונש לריצוי בעבודות שרות לצד פיצוי משמעותי למתלונן.

לקחתי בחשבון את מצבם הכלכלי של הנאשמים, אשר לא משולבים בשוק העבודה, ואולם למרות נתונים אלה, ואף על פי שכעת יהיה עליהם גם לבצע עבודות שרות, מצאתי כי הכרחי להטיל עליהם פיצוי משמעותי, אך מידתי, לטובת המתלונן.

רכיב הפיצוי איננו מחמיר יחסית לפגיעה שנגרמה למתלונן, והוא מאזן במידת מה את ההימנעות ממאסר בפועל, אשר היה הולם לעבירה שבוצעה, ואולם אני נמנעת מהטלתו בסופו של דבר. הפיצוי ישולם בתשלומים שיתחשבו בנסיבותיהם של המתלוננים ויאפשרו את תשלומם בפועל.

סוף דבר

25. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של כל אחד מהנאשמים כדלקמן:**

א. 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות.

נאשם 1 - ירצה את עבודות השרות במעון יום לקשיש בקריית שמונה, בכתובת: שפרינצק 57 פינת הירדן, קריית שמונה. הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות, וזאת החל מיום 20/4/17.

נאשם 2 - ירצה את עבודות השרות במרכז הקהילתי תקוותנו, בכתובת: רחוב טרומפלדור 32, ת.ד. 930, קריית שמונה. הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות, וזאת החל מיום 2/3/17.

הנאשמים ירצו את עבודות השירות בהתאם לחוות הדעת שהתקבלה.

הובהר לנאשמים כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו, שימוש בסמים או

באלכוהול, היעדרות או התנהגות בלתי תקינה - יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות, וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, ואולם כל אחד מהנאשמים לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. כל אחד מהנאשמים ישלם למתלונן פיצוי על סך 4,000 ₪ למתלונן - עד תביעה מס' 9.

סכום הפיצוי יועבר למתלונן מתוך הפיקדון שהופקד על ידי כל אחד מהנאשמים בתיק המ"ת 3732-01-160 המקביל. יתרת הפיקדון בניכוי סכום הפיצוי, תושב לידי הנאשמים.

המאשימה תעביר למזכירות תוך 7 ימים את פרטיו של המתלונן, לשם גביית הפיצוי.

ד. כל אחד מהנאשמים יהיה נתון בצו מבחן לתקופה של שנה מהיום.

בית המשפט מסביר בזאת לנאשמים את משמעות הצו ומזהיר אותם, שאם לא ימלאו אחר הצו מכל בחינה שהיא או יעברו עבירה נוספת, יהיו צפויים לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו, ובית המשפט יוכל לגזור את דינם מחדש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב שבט תשע"ז, 08 פברואר 2017, במעמד הנוכחים.